

Rengjøring og Nedpakning, — alt dette bevirker, at de i det Hele taget kun faae en halv Arbeidsdag, hvis nu Fisserne havde ved Forhavnen, hvad Forslaget kalder en Fiskehalle, men som kun skulde være et Brædeskur, hvor de kunne staa og rengjøre og nedpakke Fiskene, og hvor de kunne have deres Vægt og Emballage henfat, saa ville de, da der jo nu fører Banespor ned til Forhavnen, kunne lade vedkommende Ternbanegaarden, som saa strax kunde afgaa til Ternbanegaarden. Det vil bevirke, at det kun var fornødent at afsende Fisken $\frac{1}{2}$ Time før, Loget skulde afgaa. Man vil altsaa derved opnaa betydelig Besparelse af Tid, undgaa betydelige Beføstninger ved Transporten, og man vil ikke være udsat for den Støde, som Fiskene lide ved ikke at være forsvarlig rengjorte og nedpakke og ved Transporten. Forslagsstillerne have derfor haabet, at den ærede Indenrigsminister saavel som Thinget vil støtte et saa fornuftigt og hensigtsmæssigt Forslag. Det er jo kun en ubetydelig Beføstning, det gaar ud paa, og der vil derved opnaas meget for Fiskeriet. Den ærede Ordfører havde formelt Noget at indvende imod det; vi skulle selvfølgelig indbrømme, at Forslaget fremkommer paa et meget sent Tidspunkt, nemlig nu ved 3die Behandling; men vi have troet, at man overfor et saa lille Forslag, der dog giver i Udbytte betydeligt Udbytte for Fisserne, kunde overse den formelle Mangel, som Forslaget i saa Henseende ligger under. Jeg skal minde om, at man fra Søbjerg har indgivet Andragender endogsaa i de to sidste Aar om at faae Lillægss til selv at opføre et saadant Fiskeindpakningshus. Dette er blevet afflaet, og Forslagsstillerne have ogsaa indset, at det kunde være uheldigt, at en Privatmand idag faar Lov til at opføre en saadan Bygning derne ved Forhavnen. Naar da maaste en anden Dag Andre komme med et lignende Andragende, kunde man til Slutning faae en hel By. Det kan selvfølgelig ikke gaa an, og det vilde derfor være ubetinget det mest Praktiske, at Staten lod opføre en saadan Bygning. Naar Forslaget opfører 2,000 Kr. som den Sum, der vil være nødvendig for Forslagets Gjennemførelse, da er den ikke nævnt paa Maa og Faa, men ifølge Erfaring andekstedsfra, hvor man har opført en saadan Bygning, som vil være fornøden, for mellem 1 og 2,000 Kr. Denne Sum vil altsaa være tilstrækkelig til at opføre en Bygning, der i det Hele vil være stor nok og forsvarelig til Niemedets Opnaelse. Endnu maa jeg bede ærede Medlemmer ved Overveielser af dette Andringsforslag at erindre de ugunstige Forhold, overfor hvilke Fiskeriet i Søbjerg er stillet, og man kan sige, de ugunstige Forhold, overfor hvilke Fiskeforsendelsen hertilands i det Hele er stillet. For at opnaa den nedfattede Rart for Forsendelsen af en Vognladning, kræves der her for Fragtgods 10,000 Pund og for Afgods

8,000 Pund, medens der i Lydsfland kun kræves 4,000 Pund. Ærede Medlemmer ville altsaa se, at dette gjør Forsendelsen her i Landet langt dyrere, end den er hos vor sydlige Nabo. Sammenligne vi Forholdene hertilands med Forholdene i Sverrig, da er f. Ex. Fragten fra Gøteborg til Altona billigere end Fragten fra Frederikshavn til Altona. Da Transporten er langt bedre kvemmere fra Frederikshavn til Altona, hvor der er direkte Forbindelse pr. Bane, end Transporten fra Gøteborg til Altona, hvor Godset først skal transporteres pr. Bane til Malmø, derefter omlades i Skib til Kiel og igjen omlades paa Bane til Altona, skulde man jo selvfølgelig tro, at den sidstnævnte Transport var dyrere, men Forholdet er det omvendte. Det forholder sig paa lignende Maade med Hensyn til den Emballage, som Fisserne have fornøden. Det er almindeligt, at ved Fragtgodsforsendelse gaar Emballagen frit Retour; det er Tilfældet med al anden Emballage, men ikke med Fiskeemballagen; medens denne har fri Retour i Lydsfland, er dette ikke Tilfældet i Danmark. Den gaar frit fra Leipzig til Bamdrup, men saa betales der fra Bamdrup til Søbjerg. Der er endnu et Forhold, jeg vil tillade mig at minde om. Naar man herfra forsender Fisk for Eksempel til Altona, og der kunde være Et eller Andet i Veien ved Modtagelsen, da har Vedkommende Ret til at sælge Fisken, uden at underrette vedkommende Afsender derom, og det uagtet Fragten er betalt iforveien. Det vilde dog være overordentlig let pr. Telegraf at give Vedkommende Underretning, for at han da kunde tage sin Bestemmelse. Jeg har kun tilladt mig at minde derom, for at bede Thinget tage Hensyn dertil ved Afstemningen over Forslaget.

Talder: Den ærede Ordfører har med Hensyn til de til § 2 stillede Forslag givet en Fremstilling af de Grunde, som have bevæget de forskjellige Sider af Udvalget til at stille sig, som de have, og han har ogsaa ganske rigtig i Almindelighed antydet det Mindretals Stilling, hvortil jeg hører. Der er imellem det Mindretal, hvortil jeg hører, og det, som den ærede Ordfører repræsenterer, for det Første, som fremhævet af den ærede Ordfører, den Forskjel, at vi have anset det for rigtig, at man, naar en Erstatning til Skærsforpagterne skal ydes, da tillige tager det Aar med, som nu er forløbet. Det forholder sig vistnok ikke saaledes, som den ærede Ordfører bemærkede, at der i det Aar, der nu er indtraadt, fra 1ste Mai 1880 til 1ste Mai 1881, som er det sidste Aar, den nuværende Forpagtning omfatter, er Udfigt til, at vi ville komme til at yde Erstatning; i alt Fald er der efter de Oplysninger, der ere forelagte Udvalget, dels mundtlig, dels skriftlig, Anledning til at antage, at det Aar, hvori vi nu ere indtraadte, vil blive normalt. Naar vi nu skulde tage dette noget vanske-